Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

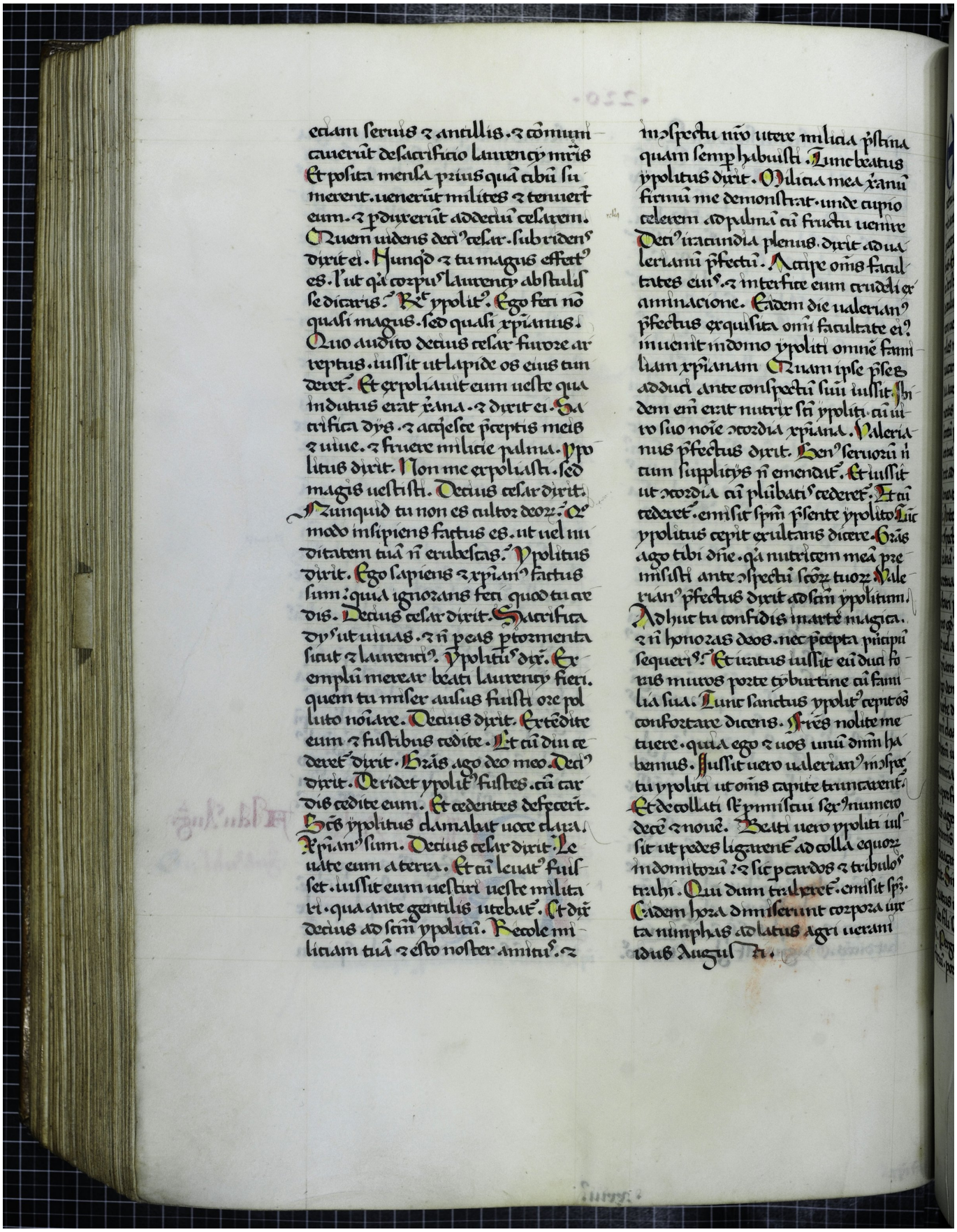

eciam seruis & ancillis. & comunicauerunt de sacrificio laurencij mris
Et posita mensa prius quā cibū sumerent. uenerūt milites & tenuerūt
eum. & pduxerūt ad decij celsitudinem.
Quem uidens deci⁹ celsitudo. subridens⁹
dixit ei. Hunqd & tu magus effect⁹
es. ut qā corpus laurencij abstulisse dicaris? Rē ypolit⁹. Ego fateor nō
quasi magus. sed quasi xp̄ianus.
Quo audito decius celsitudo furore arreptus. iussit ut lapide os eius tunderet. Et expoliauit eum uestē qua
indutus erat ꝓna. & dixit ei. Sacrificia dīs. & acquiesce pceptis meis
& uiue. & fruere milicie palma. Ypolitus dixit. Non me expoliasti. sed
magis uestisti. Decius celsitudo dixit.
Nunquid tu non es cultor deor⁹? Quomodo insipiens factus es. ut uel ma
ditatem tuā nō erubescas? Ypolitus
dixit. Ego sapiens & xp̄ianus factus
sum: quia ignorans feci quod tu ardis. Decius celsitudo dixit. Sacrificia
dīs ut uiuas. & nō peas ptormenta
sicut & laurencius. Ypolitus dixit. Ex
emplū mereat beati laurencij fieri.
quem tu miser ausus fuisti ore polluto nōiare. Decius dixit. Ertēdite
eum & fustibus cedite. Et cū diu ce
deret dixit. Grās ago deo meo. Deci⁹
dixit. Deridet ypolit⁹ fustes. cū cardis cedite eum. Et cedentes defecerūt.
Hīc ypolitus clamabat uoce clara.
Xp̄ianus sum. Decius celsitudo dixit. Le
uate eum a terra. Et cū leuat⁹ fuisset. iussit eum uestiri uestē militari. qua ante gentilis utebat⁹. Et dixit decius ad sanctum ypolitum. Recole mi
liciam tuā & esto noster amicus. &
inspectu nīo utere milicia ꝓstina
quam semp habuisti. Tunc beatus
ypolitus dixit. Milicia mea & amicitia nīa me demonstrat. unde cupio celerem ad palmā cū fructu uenire
Dei⁹ iocunditate plenus. dixit ad valerianū ꝓfectū. Accipe oīs facultates eius. & interfice eum crudeli exaiminacione. Eadem die ualerian⁹
ꝓfectus exquisita oī facultate ei⁹
inuenit in domo ypoliti omnē familiam xp̄ianum. Quam ipse ꝓses
adduci ante conspectū suū iussit. Erat enī erat nutrix sū ypoliti. cū uno suo nōie nomine xp̄iana. Valerianus ꝓfectus dixit. Bon⁹ seruorū in
tuum supplicijs nō emendat⁹. Et iussit
ut nomina cū plūbatis cederet. Et cū
cederet. emisit spīm ꝓsente ypolito. Hic ypolitus cepit exultans dicere. Grās
ago tibi dñe. qā nutricem meā pre
misisti ante ꝓspectū sanctorū tuorū. Valerianus ꝓfectus dixit ad sanctum ypolitum.
Adhuc tu confidis in arte magica.
& nō honoras deos. nec ꝓcepta principū sequeris? Et iratus iussit eū duci to
tus nudus porte tyburtine cū familia sua. Hunc sanctus ypolit⁹ cepit eos
confortare dicens. Fratres nolite me
timere. quia ego & uos unū dīm habemus. Iussit uero ualerian⁹ ꝓspectu ypoliti ut oīs capite truncarent.
Et decollati sunt ꝓmisam ser⁹ numero
decē & nouē. Beati uero ypoliti iussit ut pedes ligarent ad colla equorū indomitorū: & sic per arduos & tribulos
trahi. Qui dum traherent. emisit spīm.
Eadem hora dimiserunt corpora uncta nimphas ad latus agri uerum
via Augusta.